

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Nouis ob Christum solitudinibus conficiatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

*Novis ob Christum sollicitudinibus
conficiatur.*

Cum Deo proprium sit amicos suos frequentissimè exercere, quò eos meritis augeat; hinc mirum nemini esse debet, si Philippum novis semper tribulationibus, & his quidem grauissimis modò ab hominibus, modò ab ipsis dæmonibus excitatis, diuexari permiserit: de viris iustis illud legim⁹: multæ tribul. iust. & de omnibus his liber. eos Dominus. Tribulationes, quæ sese ei obijciebant, forti semper animo, hilarique vultu amplectebatur: in eis enim non modò animum nunquam despondit, sed nec vel minima tranquillitatis conscientiaè parte nudari se sensit.

Insectatores passus est, cum externos, tum domesticos, eosq; miro Spiritus sancti artificio, patientia, humanitateq; frangebatur; ex domesticis non defuere (quod de primariis sanctis scriptum nouimus) qui B.

Patrem

Patrem nimia fortasè simplicitate (sic illi appellabant) præditum, nimiumue rudem diceret; quæ ille omnia Christi amore ad maiora perferenda paratissimus, ridebat: atq; in his non absimilem ipsum fuisse cognouimus sanctissimis illis Monachorum Archimandritis fatis nunquam laudatis, Sabis, Theodosiis Cœnobiarchis, Nicetiis, Romualdis, Francis. item Beatissimis Episcopis Martinis, magnis Gregoriis, aliisque multis, de quibus similia, vel certè grauiora circumferebantur, cum alioquin summa illi essent prudentia, summaque humanitate imbuti.

In exitu anni sexagesimi noni & insequentis, qui fuit septuagesimus, ineunte, aliis illum modis exercuit Dominus: quippe non ferens diabolus fructum, qui ex Oratorio nostro ad profectum animorum procedebat, simul futura præfagiens eam confestim quibusdam (qui in-

stituti

stituti nostri munera haud forte probabant) mentem iniecit, vt Philippum per simulationem pietatis ad Sūmum Pontificem deferrent; quasi auctor ille esset, vt in quotidianis sermonibus, qui de rebus pijs eo præsente, atq; iubente, simulque interrogante in Oratorio fiebant, multa stultè dicerentur, quæ vel summam simplicitatem, summamque ineptiam, vel certè grauem, & intolerabilem eorum qui loquebatur, arrogantiam redolereut.

Hæc vbi ad aures Summi Pontificis, perueniunt, veritus ille ne quod nouum incendium existeret, huiusmodi rem diligenter, cautèque examinandam putat: ergo accersiti confestim iubet è Dominicana familia doctissimos viros Paulinum ciuem Lucensem, & Alexandrum nunc Fori Liuij Episcopū, quibus cum separatim nō modò à reliquis, sed ab ipsis etiam loqueretur: enarrauit quæ de Oratorio nostro auditione

tione acceperat, ac timere se dicebat, ne Philippus (quem idiotam fortè arbitrabatur) in ijs tractandis, quæ ad Christianæ fidei dogmata pertinerent, laboretur. Quò peracto, id vtriq; sanctæ obedientiæ nomine imponit, vt singulis hebdomadis quasi aliud agere simulantes Oratoriū adirent, sermonibus interessent, vbi si quid ab astantibus doctrinæ, ac rerum expertibus in referendo symbolo, quod quisque interrogatus dabat, audirent: quod rectæ fidei, aut bonis fortè moribus aduersaretur, id corrigerent, animis, mentibusq; mandarent, atq; ad se referrent quamprimùm: ea enim tum vigeat consuetudo, vt inter sermones laici etiam homines eisdem de rebus, de quibus in Oratorio agebatur, interrogaretur.

Ergo Dominicani Patres sæpius per hebdomadam ad Oratoriū veniebant, totam ipsi rem præsentia cognoscere, totamque inquirere,

Vitæ lib. 2.

P

quam-

quamquam alter alterū nesciebat, aggre-
diuntur : Philippi spiritum, doctrinæ genus, & vitæ institutum expendere decernunt: ad sermones audiendos cetera cum multitudine confluunt : qui modus differendi sit, quòue sermones tendant diligētissimè animaduertunt: mirari satis Philippi in dicendo vim, & ardorem, atque mirabilem securitatem nequibant: illiteratus enim ille (quæ erat sui despicientia) apparere studebat; nihilominus ad singula, quæ examinanda proponebantur, ita vbi res exigeret, respondebat, vt scopum semper (Dominicanis penè obstupescens) attingeret felicissimè. Quibus illi commoti, non quàm optime solum de Oratorio nostro, deque Philippi pietate, ac doctrina, quam vnquam antea sensere ; verùm Pontifici etiam sanæ cuncta se reperisse narrarunt, sicque adiuuante Domino tota res breui sine vllò iudicij tumultu suppressa

est.

est, atque in pristinum candorem restituta.

Cæterum hæc ipsa Philippum præsensisse diuinitus, vel ex hoc vno cognosci potest. Nam cum Pontifex apud Principem^a virum de Oratorij nostri instituto, deque Philippi spiritu, præsentem nemine, conquereretur; accersito Philippus eo ipso die viro (lectulo enim ille ob ægritudinem detinebatur) aperuit illico, quid ei Pontifex (secreto lilet) de se ipso, atque de Oratorio nostro narrauerat: verum haud multò post Pontifex, re satis iam cõperta, atque implorata, Philippum, eiusque alumnos præcipuo quoad vixit, amore, studioque complexus est.

Illud nec præteribo, quod obseruarunt nonnulli, Deum de Philippi insectatoribus pœnas^b sumpsisse: Eius rei plura extant exempla, sed ne quamquam offendam, ea missa facio.

a
Huius rei iuratus auctor est Alexander Medices Cardinalis.

b
Iurati testes quamplures id asserunt. Idem Caesar Card. Barontius.